

Kázeň z ev. Služieb Božích v Bratislave (Lamač/NK) 17. 4. 2022, 10.00/18.00; 1. slávnosť veľkonočná, ES: 149, 130, 145, **A 33; Ž 114**

JÁN 20, 11 – 18: „¹¹ Mária však stála von pri hrobe a plakala. Ako tak **plakala**, nahla sa do hrobu ¹² a na mieste, kde ležalo telo Ježišovo, videla sedieť dvoch anjelov v bielom rúchu, jedného pri hlave a druhého pri nohách. ¹³ Títo jej povedali: Žena, **čo plačeš?** Odpovedala im: Vzali mi Pána a neviem, kam Ho položili. ¹⁴ Ako to povedala, **obrátila sa a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš.** ¹⁵ I riekol jej Ježiš: Žena, čo plačeš? Koho hľadáš? Ona si myslela, že je to záhradník, a povedala mu: Pane, ak si Ho ty odniesol, povedz mi, kam si Ho položil, a ja si Ho odnesiem. ¹⁶ Ježiš ju oslovil: **Mária! Ona sa obrátila a povedala Mu po hebrejsky: Rabbúni!** to znamená Majstre! ¹⁷ Ježiš jej riekol: **Nedotýkaj sa ma, lebo som ešte nevstúpil k Otcovi, ale chod' k mojim bratom a povedz im: Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu.** ¹⁸ A Mária Magdaléna **šla a zvestovala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal.**“

Milí bratia a milé sestry!

Veľkou nocou je potvrdené, že Ježišov príbeh sa Jeho smrťou nekončí.

Zmŕtvychvstaním Krista je **potvrdené, že všetko, čo Ježiš hovoril a konal nebolo zbytočné – Boh tomu nedal zahynúť a priznal sa k Ježišovmu životu ako k pravému-správnemu životu, akým má človek žiť.**

Vzkriesením Ježiša je **potvrdené, že, kto Ježiša nasleduje, pri tom smrť nebude mať posledné slovo.**

Kresťanská cirkev dnes za to oslavuje Pána Boha.

Keď na prvú Veľkú noc išla k Ježišovmu hrobu Mária, pochádzajúca z dediny Magdala, nešlo o oslavu víťazstva vzkriesenia. **Minulosť** Márie Magdalény bola **komplikovaná**. Bola oslobodená od 7 démonov (L 8, 2) – teda uzdravená z krajne veľkej posadnutosti zlom. Povahu zla, ktorým trpela, nepoznáme, ale vieme, že po svojom uzdravení **sa stala jednou z najhorlivejších Ježišových prívrženkýň.**

BOLA VYSLOBODENÁ Z HROZNEJ MINULOSTI A ZDALO, SA, ŽE JU UŽ NIČ HORŠIE AKO TÁTO MINULOSŤ NESTRETNE. AVŠAK MÝLILA SA: ZAŽILA STRATU RADOSTI, KTORÚ NAŠLA S JEŽIŠOM. Akýmže len sklamaním a rozčarovaním bol pre ňu Veľký piatok!

Keď Ježiš skončil na kríži, pre Máriu na ňom skončil Ten, kto ju oslobodil, kto jej ukazoval cestu do Božieho kráľovstva, kto jej dal nových priateľov. – To všetko pre Máriu Magdalénu skončilo na kríži. **Mohla ju zmáhať obava, že sa jej starý život začne odznova.**

Keď vo veľkonočné ráno išla k hrobu, na oslavu vzkriesenie teda nemala ani pomyslenia. Šla si uctiť pamiatku Ukrižovaného, ktorého si vážila. **K nešťastiu smrti sa teraz pripojil aj prázdny hrob. Hľadá mŕtveho Ježiša, ktorého však vôbec niet.** Zosnulý, ktorému chcela vzdať hold, zmizol.

ČO BY SA STALO, KEBY SME STRATILI KRISTA?

Viacerí máme rodinu, ktorú milujeme, no v nej sme jeden druhému zverení iba na čas. Rodičia zomrú, deti „vyletia z hniezda“.

ČO BY MI ZOSTALO BEZ KRISTA, KTORÝ MA MOTIVUJE?

Aj keby sme mali slávu či aspoň popularitu, je to len dočasné. **Čo by nám zostalo bez nádeje, že náš život nie iba bezvýznamnou iskrou vo veľikánskom vesmíre?**

Mária sa stretáva s 2 anjelmi, pričom netuší, že sú to Boží poslovovia. Pýtajú sa jej: „Žena, čo plačeš? Odpovedala im: *Vzali mi Pána a neviem, kam Ho položili.*“

Pri pohľade na život kresťanov môže vznikáť dojem, že veľa z nich si stále neuvedomilo, že Ježiš vstal z mŕtvych.

Smútia, plačú, ako Mária.

Koľkými každodennými vecami sa trápime! **Iste, smrť blízkych ľudí bolí aj kresťanov. No niekedy ju oplakávame tak, akoby ani nebolo vzkriesenia!**

Alebo ako čierne vidíme budúcnosť cirkvi!

Keď tieto prejavy pozoruje niekto zvonku, mohol by si mysliť, že Ježiš zostal v smrti. **Za nami – kresťanskou cirkvou i za každým z nás – však stojí mocný, živý, vzkriesený Kristus.** Nie, ťažkosti nechceme bagatelizovať, ale **aký problém by nemal byť riešiteľný so živým vzkrieseným Pánom? On odstránil náš hlavný problém – hriech.** Zvíťazil nad diablom, smrťou a peklom. Pripravil nám príbytky v nebi. **Aký problém by mal neriešiteľný s takýmto Pánom, ktorý žije na veky a my s Ním?**

Mária sa **otočí a uvidí Ježiša**, ktorý jej položí rovnakú otázku: „Žena, čo plačeš?“ Neuvedomuje si, s kým má do činenia. Až keď ju osloví menom: „Mária“.

Potom **sa opäť otočí a pochopí, kto ju oslovil.**

Pri čítaní príbehu nás zarazí niečo, čo sa zdá byť nezrovnalosťou. **Mária sa už otočila a uvidela Ježiša, stála k Nemu tvárou. Ako sa môže druhýkrát otočiť a zostať stáť tvárou k nemu?** Práve táto zvláštnosť dodáva príbehu hĺbku. Prvé obrátenie Márie Magdalény bolo len telesné, jej druhé obrátenie je duchovné. **Došlo k vnútornej zmene, ktorá jej umožňuje spoznať svojho Pána.**

ABY SME POCHOPILI, ŽE VEĽKÁ NOC JE SKUTOČNE AJ O NÁS, POTREBUJEME VNÚTORNÚ PREMENU.

Na Veľkú noc sa Mária Magdaléna nerozprávala so záhradníkom. **Ježiš nezmizol. Stál pred ňou, ale ona Ho nepoznala, pretože ešte nezažila tú vnútornú zmenu, ktorá ju priviedla do kontaktu nie s mŕtvym, ale so živým Ježišom.**

V istej rodine sa každý večer schádzali k spoločnému čítaniu Biblie. Deti boli od malička vedené vo viere a prijali ju. Napriek tomu jedna z dcér, študentka, povedala, že niektoré svoje rovesníčky považuje za šťastnejšie ako seba. Na otázku: Prečo? odpovedala, že ich zaujala novosť ich objavy Boha, zatiaľ čo ona sa už nedokázala nadchnúť pre vieru,

v ktorej bola vychovávaná od detstva a ktorá je sprevádzala tak dlho.

Aj pre nás môžu mať viera, zbožnosť túto zvykovú a opakujúcu sa stránku. Jej obsah poznáme tak dobre, že nás už neprekvapuje. Zabúdame, že **viera je povolaná vyvíjať sa, aby mohla v našom svete a v našich životoch pôsobiť účinky vzkriesenia.** Na to je však potrebný vnútorný obrat. **Inak Veľká noc zostane len teóriou o víťazstve života a nejasnou nádejou na večný život po našej smrti.**

Veľká noc je však oveľa viac ako to. Potvrďuje, že **vzkriesenie, nový život z Boha, sa už uskutočňuje tu a teraz.** Vytvára prekvapenie tým, že **dáva odpovede, ktoré už neočakávame. Rozbíja úzke horizonty, ktoré nás obklopujú.**

*Ježiš Márii riekol: **Nedotýkaj sa ma, lebo som ešte nevstúpil k Otcovi, ale choď k mojim bratom a povedz im: Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu. Nedotýkaj sa ma** značí: Nezdržuj ma, ani seba. Naše stretnutie tu je len dočasné. Obaja máme ešte mnoho pred sebou.“* Mária si dá povedať. Či bola rozčarovaná, nevieme. Každopádne radosť z toho, že Pán Ježiš žije, prevážila nad všetkými inými pocitmi. Poslúcha svojho Pána, **šla a zvestovala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal.**

Mária nebola jediná, ktorá dostala poverenie povedať o tom, že Ježiš žije, iným. Dostali ho aj učeníci, ktorí mali niesť posolstvo o zmŕtvychvstalom Kristovi celému svetu.

Toto poverenie platí ak pre nás, súčasných kresťanov.

Oslava Veľkej noci a radosť z nej sú namieste. Nemali by sme však zabúdať, že cirkev nie je uzavretým klubom, ktorého členovia slávia Kristovo vzkriesenie, ale spoločenstvom ľudí, ktorí majú niesť veľkonočné posolstvo a veľkonočnú radosť do sveta.

Pravdaže, je výborné, keď sa Službách Božích, v láskyplnom spoločenstve veriacich cítime dobre. No nemali by sme sa chcieť držať Ježiša len pre seba. Slovo o Zmŕtvychvstalom Pánovi sa musí šíriť – do posledných končín zeme – a aj tu, na Slovensku. **Aj tí, ktorí nemajú dar výrečnosti, môžu s radosným srdcom i tvárou, ako aj s vďačným a ústretovým postojom ukázať ďalším, že Pán Ježiš je vzkriesený.**

Áno, Ježiš je živý. Boh to na Veľkú noc potvrdil. Napriek všetkým nepokojom a zmätkom aj v našom svete, posolstvo Zmŕtvychvstalého je jasné: **Ježiš žije a ide k Otcovi.** Odtiaľ posielala Ducha, aby tí, ktorí sú Jeho, boli posilnení vo viere a pripravení na službu zvestovať správu o vzkriesení celému svetu. Nestrácajme čas lamentovaním, sťažovaním sa a smútením, ale žime v pravej veľkonočnej radosi skrze silu tohto Ducha a odovzdávajme túto radosť iným!

Tak ako **Martin Luther**. Bol už v rokoch a sužovali ho choroby. Dve kniežatá, ktoré prijali reformáciu, sa hádali. Luther neváhal vydať sa na komplikovanú cestu, aby za nimi zašiel a ich spor vyrieši. Stratil posledné sily a čoskoro nato zomrel.

Božie kráľovstvo však bolo pre neho neoceniteľné. **Ježišovo vzkriesenie otvorilo všetky hroby, vrátane hrobu jeho slabnúcich síl. Nech tento veľký deň otvorí aj naše hroby.**

Amen. Použitím myšlienok D. Gnaegiho a M. Kriesera: [Martin Šefranko, ev. a. v. farár](#)